

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U0-19140416B_5)

Originalt emne

Byraadet

Byraadet/Byraadet i Almindelighed

Byraadet/Forretningsorden, Udvalg

Festligheder

Foreninger

Regnskabsvæsen

Regnskabsvæsen/Udvalg for Kasse- og Regnskabsvæsen

Uddrag fra byrådsmødet den 16. april 1914 - side 15

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U0-19140416B_5)

Fra Komitéen, der skulde forestaa Veteranfesten i Aarhus Lørdagen den 18. April forelaa der ved Komitéens Formand, Konsul M. P. Drescher, Andragende om et Tilskud paa 500 Kr. fra Kommunen til Festen. Komitéen havde regnet med, at der vilde melde sig ca. 100 Veteraner til denne Fest, men der havde meldt sig 460, hvorfor det nu skortede Komitéen paa de fornødne Pengemidler til at føre Festen værdigt igennem.

Mikael Johansen anbefalede at bevilge de 500 Kr. I København og i Aalborg gav Kommunalbestyrelserne Bidrag til Veteranfesterne der, og det kunde Aarhus Kommune ogsaa nok gøre. Det var jo en ganske upolitisk Sag, og for nylig var det i Rigsdagen enstemmig blevet vedtaget at yde alle Veteranerne Hædersgave. Man maatte huske paa, at de allerfleste af de Veteraner, som kom med til Festen, var Smaakaarsfolk, og at de sikkert havde glædet sig meget til at komme med til denne Fest. Kan vi ikke vedtage at

svare Komitéen, at vi vil dække Underskudet ved Festlighederne, dog ikke ud over 500 Kr.
?

Marthin Hansen kunde aldeles ikke indrømme, at dette var en upolitisk Sag. Det saa man jo saa klart, naar man saa, hvem det var, som stod i Spidsen for Arrangementet. Det var 7 politiske Foreninger eller i hvert Fald Foreninger med bestemt politisk Tendens. Disse Foreninger har villet have Æren af hele Festen, og lad dem saa ogsaa faa Bekostningerne derved. Der er mange Rigmænd i disse Foreninger, som saa udmærket godt kan afholde de dermed forbundne Udgifter. Og det gør de ogsaa! Veteranerne vil alle blive behandlet og beværtet akkurat lige godt, hvad enten vi bevilger det ansøgte Beløb eller ikke. Taleren vilde i hvert Fald under ingen Omstændigheder gaa med til at bevilge Pengene dertil under disse Forhold. Saafremt Sagen var blevet ført frem af en virkelig upolitisk Kreds af Mænd, saa havde den været en hel anden. I saa Fald vilde Taleren personligt have ydet sit Bidrag dertil og kunde maaske ogsaa være gaaet med til et Bidrag fra Kommunen. Men ikke, som Sagen nu ligger for. Og Veteranerne kommer jo til Fest alligevel.

Simonsen haabede ikke, at Marthin Hansen kunde mistænke Socialdemokraterne for at ville gaa med til denne Bevilling. Han var forbavset over, at disse Foreninger, der tæller saa mange rige Medlemmer, vil komme med et saadant Andragende. Det er jo de samme Folk, som ellers altid raaber op om "Alt for Fædrelandet!" De har dannet en Privatkomité og indbudt Veteraner til Fest i den Tro, at der vilde komme et Hundrede Stykker. Disse Veteraner skulde saa være Staffage for de Herrer Komitémedlemmer. Men nu melder der sig 460 Veteraner, og straks lyder det fra Komiteen: "Død og Pine! Saa mange! Saa maa vi have Hjælp fra Byen!" Veteranerne skulde som sagt bare være Staffage for de arrangerende Herrer. Det ser vi over hele Landet. Men dette er en Sag, som ligger ganske uden for de Formaal, hvortil vi hidtil har ydet Støtte af Byens Penge til Sportsstævner o. l., hvorved vi kan haabe at faa fremmede Folk til Byen. Her vilde det være ganske meningsløst at yde noget kommunalt Bidrag, og Taleren var i denne Sag ganske enig med Hr. Marthin Hansen. For en Gangs Skyld Niels Jensen vilde protestere imod, at Vaabenbrødrene blev regnet med blandt dem, der søgte kommunalt Bidrag til denne Pest, selv om Foreningen stod som Medindbyder til Festen for Veteranerne. Der havde ikke et eneste Øjeblik været Tale om en saadan Ansøgning til Byraadet inden for Foreningen, og denne kunde ikke være ansvarlig for, hvad Konsul Drescher her havde gjort.

Mikael Johansen fandt, at det var meget stærke Udtryk, Marthin Hansen havde anvendt i

denne Sag. "Alt for Fædrelandet" var jo en særdeles smuk Devise. Naar disse 7 Foreninger har paataget sig at arrangere Fest for de gamle Veteraner, saa fortjente de Tak derfor og ikke Skam. Det var yderst upassende at anvende Haansord overfor Veteranerne. (Marthin Hansen: "Det har jeg heller ikke gjort!").

P. Petersen erklærede, at uagtet han ellers ikke hørte til dem, der ønskede at give Kommunens Penge ud til alt mulig, saa kunde han dog gaa med til at bevilge et Beløb i dette Tilfælde. Det vilde se godt ud, om ogsaa Aarhus Byraad bevilgede lidt til denne Fest for vore Veteraner. Det havde sikkert ikke været Komitéens Mening at gaa uden om Byraadet ved dette Festarrangement.

Simonsen troede ikke, at Konsul Petersen havde Ret i sin Betragtning. Hvis det ikke havde været Komitéens Mening at ville anvende Veteranerne som Staffage og gaa uden om Byraadet, hvor kommer den saa her i sidste Øjeblik med sit Andragende uden en Gang at forelægge dette for de Foreninger, der staar som Medindbydere og som officielt hæfter for Festen? Man skal være meget - godtroende for at tro, at dette bliver en upolitisk Fest. Men alt, hvad der føres frem fra Højres Side, skal kaldes "upolitisk", selv om det er Bygning af Fæstningsværker o. l. Og enhver, der tillader sig at have en anden Mening, skal straks heldes ud af den gode Del af Samfundet.

Marthin Hansen vilde hævde, at han ikke havde sagt et eneste nedsættende eller ufordelagtigt Ord om Veteranerne, og han vilde gentage, at han under andre Forhold vilde have været med til baade at give et personligt Tilskud til Festen og til, at der blev ydet et passende Tilskud fra Kommunen. Men under de foreliggende Forhold: Aldrig!

Formanden erklærede, at efter disse Udtalelser gik Andragendet den sædvanlige Gang.